

mentalt anden opfattelse end den danske regering, og at vi altså står i den situation, at der ikke er dækning – sådan må man vurdere det ud fra materialet – for det svar, som ministeren gav mig.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Der er stillet to spørgsmål. Begge vedrører miljøgarantien. Jeg vil gerne have lov til at besvare de to spørgsmål samlet.

Lad mig for det første slå fast, at regeringen på grundlag af det foreliggende materiale udførligt har redegjort for alle sagens sider, både her og i Folketingets Europaudvalg. De to spørgsmål, der her er stillet, indeholder intet nyt.

For det andet foreligger der med hensyn til Kommissionen og Rådets juridiske tjenestes opfattelse en enkelt udtalelse fra december 1986, som peger i retning af, at de to juridiske tjenester ikke finder, at Fællesakten gav denne mulighed. Hvilken opfattelse de to juridiske tjenester har i dag, vides ikke. EF-Domstolen har ikke haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet, og derfor kan man ikke udtale sig endegyldigt om resultatet.

For det tredje er regeringens opfattelse uændret med hensyn til Danmarks muligheder: Muligheden består. Det har igennem årene været den danske opfattelse. Og igen: Der har ikke været en sag, hvor EF-Domstolen kunne tage stilling til spørgsmålet; altså kan man ikke drage nogen endelig konklusion.

For det fjerde finder regeringen ikke, at der er nogen grund til at skabe tvivl om den linje, som skiftende regeringer har ført siden Fællesakten.

Konklusionen er altså kort og godt, at regeringen ikke kan svare bekræftende på nogen af de to spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår, at udenrigsministeren nu bekræfter, at både Kommissionen og Ministerrådets juridiske tjeneste klart tilkendegav den opfattelse, at miljøgarantien ikke kan bruges i forbindelse med kommissionsdirektiverne.

Så siger udenrigsministeren, at regeringen udførligt har redegjort for disse ting. Der fik jeg altså et svar, hvor vi fik oplyst, at regeringen mener, at man kan bruge miljøgarantien i forbindelse med Kommissionsdirektiver, og så sagde ministeren i svaret, at der imidlertid blandt medlemslandene og i Kommissionen er forskellige opfattelser af mulighederne for at bruge miljøgarantien.

Det finder jeg er en ufyldstgørende besvarelse, for der er ikke forskellige opfattelser af mulighederne for at bruge miljøgarantien. Der er den ganske bestemte opfattelse, at man *ikke* kan bruge miljøgarantien, og Danmark står så vidt jeg kan bedømme det ganske alene i verden med sin opfattelse.

Så vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om han ikke vil erkende, at hvis det er sådan, at vi har alle imod os i denne sag, er det nødvendigt, at vi får Traktaten ændret, således at miljøgarantien gælder. Og så kan det ikke nytte, at ministeren forsøger at stikke os blå i øjnene med beroligende besvarelser, som der ikke er dækning for.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne gentage over for spørgeren, at miljøgarantien til syvende og sidst kun kan prøves ved EF-Domstolen. Det har været klart igennem alle årene, og sådan er det fortsat.

Derfor er der ingen mulighed for at finde en teoretisk afklaring af dette her uden for rammerne af en helt konkret sag.

Til det næste, spørgsmålet om, hvilket forhandlingsgrundlag der skal udformes for den danske regering, vil jeg sige, at det afklares i forhandlinger mellem regeringen og Folketingets partier i løbet af efteråret, således som jeg mange gange har redegjort for det over for hr. Keld Albrechtsen og over for dette Ting.

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men vil udenrigsministeren ikke erkende, at når et folketingsmedlem stiller et spørgsmål om den mulige anvendelse af miljøgarantien over for kommissionsdirektiverne, er det altså ikke en udførlig og heller ikke en fyldestgørende besvarelse, når man for det første siger, at regeringen har den klare opfattelse, at man kan bruge miljøgarantien, og så kommer der en ganske fåget henvisning til, at der er forskellige opfattelser. Men der kommer ikke en forklaring om, at vi altså i denne sag står ganske alene i verden, og det burde ministeren efter min opfattelse have redegjort for i besvarelsen.

Jeg vil godt høre, om udenrigsministeren ikke kan se, at det er et problem, at man rent faktisk bibringer Folketingets medlemmer en anden opfattelse af virkeligheden end den, som man udmærket godt kan se i Udenrigsministeriet i alle de bilag, som ligger i sagen, er den faktuelle tilstand her i verden, nemlig at vi ikke har udsigt til at vinde en sag vedrørende miljøgarantien omkring kommissionsdirektiver.